

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (peti senat)

z dne 26. marca 2021 *

„Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Mejni nadzor, azil in priseljevanje – Azilna politika – Merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito – Uredba (EU) št. 604/2013 (Dublin III) – Člen 27 – Pravna sredstva zoper odločbo o predaji – Odložilni učinek pritožbe – Člen 29 – Postopki in roki za predaje – Standardi za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito – Direktiva 2013/33/EU – Člen 18 – Nacionalni ukrep, s katerim se prosilcu, glede katerega je bila sprejeta odločba o predaji, dodeli prostor v posebnem sprejemnem centru, v katerem nastanjene osebe prejemajo pomoč pri pripravi njihove predaje“

V zadevi C-134/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu, Belgija) z odločbo z dne 22. februarja 2021, ki je na Sodišče prispela 4. marca 2021, v postopku

EV

proti

Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil),

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, M. Ilešič, E. Juhász (poročevalec), C. Lycourgos in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi odločeno z obrazloženim sklepom na podlagi člena 53(2) in člena 99 Poslovnika Sodišča,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: francoščina.

Sklep

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 27 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31; v nadaljevanju: Uredba Dublin III).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med osebo EV in Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) (zvezna agencija za sprejem prosilcev za azil, Belgija) v zvezi z zakonitostjo ukrepa, s katerim je bil EV dodeljen prostor v posebnem sprejemnem centru, v katerem nastanjene osebe prejemajo pomoč pri pripravi njihove predaje v državo članico, odgovorno za obravnavanje njihove prošnje za mednarodno zaščito.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba Dublin III

- 3 Člen 1 Uredbe Dublin III, naslovljen „Predmet urejanja“, določa:

„V tej uredbi so določena merila in mehanizmi za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (v nadaljnjem besedilu: odgovorna država članica).“
- 4 Člen 2 te uredbe, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„V tej uredbi:

[...]

(b) ‚prošnja za mednarodno zaščito‘ pomeni prošnjo za mednarodno zaščito, kot je opredeljena v členu 2(h) Direktive 2011/95/EU [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9)];

(c) ‚prosilca‘ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, glede katere še ni bila sprejeta dokončna odločitev;

[...]“
- 5 Člen 26 navedene uredbe, naslovljen „Obvestilo glede odločitve o predaji“, v odstavku 1 določa:

„Kadar se država članica, na katero je naslovljena zahteva, strinja, da bo sprejela ali ponovno sprejela prosilca ali drugo osebo iz člena 18(1)(c) ali (d), država članica, ki daje zahtevo, uradno obvesti zadevno osebo o odločitvi o njeni predaji v odgovorno državo članico in kjer je ustrezno,

o odločitvi, da njene prošnje za mednarodno zaščito ne bo obravnavala. Če zadevno osebo zastopa pravni svetovalec ali drug zagovornik, se lahko država članica odloči, da bo o odločitvi uradno obvestila takega svetovalca oziroma zagovornika in ne zadevne osebe, kar po potrebi sporoči zadevni osebi.“

6 Člen 27 te uredbe določa:

„1. Prosilec [...] ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva v obliki pritožbe zoper odločitev o predaji ali ponovnega dejanskega in zakonskega pregleda te odločitve pred sodiščem ali rzsodiščem.

[...]

3. Za namene pritožb zoper ali ponovnega pregleda odločitev o predaji države članice v svojem nacionalnem pravu določijo:

- (a) da ima prosilec na podlagi pritožbe ali ponovnega pregleda pravico ostati v zadevni državi članici do zaključka postopka pritožbe ali ponovnega pregleda, ali
- (b) da se predaja avtomatično odloži in da takšna odložitve preneha veljati po preteku razumnega obdobja, v katerem bi sodišče ali rzsodišče po natančni preučitvi zahteve za odlog moralo odločiti, ali pritožbi ali ponovnemu pregledu zahteve odobri odložilni učinek, ali
- (c) da ima zadevna oseba možnost, da v razumnem obdobju od sodišča ali rzsodišča zahteva odložitve izvršitve odločitve o predaji, dokler se obravnava njegova pritožba ali poteka ponovni pregled. Države članice z odložitvijo predaje do sprejetja odločitve o prvi zahtevi za odlog zagotovijo, da je na voljo učinkovito pravno sredstvo. Vse odločitve glede odložitve izvršitve predaje se sprejmejo v razumnem obdobju, ki omogoča podrobno in natančno preučitev zahteve za odlog. V odločitvi, da se izvršitev odločitve o predaji ne odloži, so navedeni razlogi za takšno odločitev.

4. Države članice lahko določijo, da se lahko pristojni organi po uradni dolžnosti odločijo, da bodo odložili izvršitev odločitve o predaji, dokler se obravnava pritožba ali poteka ponovni pregled.

5. Države članice zagotovijo, da ima zadevna oseba dostop do pravne pomoči in po potrebi do jezikovne pomoči.

6. Države članice zagotovijo, da se na zahtevo odobri brezplačna pravna pomoč, če zadevne osebe niso sposobne kriti s tem povezanih stroškov. [...]

[...]“

7 Člen 29 Uredbe Dublin III v zvezi z načini in roki predaje v odgovorno državo članico v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Predaja prosilca ali druge osebe iz člena 18(1)(c) ali (d) iz države članice, ki poda zahtevo, v odgovorno državo članico, se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki poda zahtevo, po posvetu med zadevnima državama članicama, kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno

sprejela zadevno osebo ali končni odločitvi o pritožbi ali ponovnem pregledu, če v skladu s členom 27(3) obstaja odložilni učinek.

[...]

2. Kadar se predaja ne opravi v roku šestih mesecev, je odgovorna država članica oproščena svoje obveznosti sprejema ali ponovnega sprejema zadevne osebe, odgovornost pa se nato prenese na državo članico, ki poda zahtevo. Ta rok se lahko podaljša na največ eno leto, če predaja ni bila možna, ker je zadevna oseba v zaporu, ali na največ osemnajst mesecev, če zadevna oseba pobegne.“

Direktiva 2013/33/EU

- 8 Člen 7 Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96), naslovljen „Bivališče in svoboda gibanja“, določa:

„1. Prosilci se lahko svobodno gibajo po ozemlju države članice gostiteljice ali na območju, ki jim ga ta država članica določi. Tako določeno območje ne vpliva na neodtujljivo sfero zasebnega življenja in omogoča zadosten prostor za zagotavljanje možnosti uveljavljanja vseh pravic po tej direktivi.

2. Države članice lahko določijo kraj bivanja prosilca iz razlogov v javnem interesu, zaradi javnega reda ali, kadar je potrebno, za hitro obdelavo in učinkovito spremljanje njegove prošnje za mednarodno zaščito.

3. Države članice lahko določijo, da so materialni pogoji za sprejem odvisni od dejanskega bivanja prosilcev na nekem določenem mestu, ki ga določijo države članice. Taka odločitev, ki je lahko splošne narave, se sprejme posamično in na podlagi nacionalnega prava.

[...]“

- 9 Člen 18 te direktive, naslovljen „Modalitete materialnih pogojev za sprejem“, določa:

„1. Kadar se nastanitev zagotovi v naravi, bi morala biti v eni od naslednjih oblik ali kot njihova kombinacija:

[...]

(b) nastanitveni centri, ki zagotavljajo ustrezen življenjski standard;

[...]

3. Države članice v zvezi s prosilci v prostorih in nastanitvenih centrih iz odstavka 1(a) in (b) upoštevajo posebna vprašanja, povezana s spolom in starostjo, ter položaj ranljivih oseb.

[...]

6. Države članice zagotovijo, da se prosilci premestijo iz enega nastanitvenega objekta v drugega le, kadar je potrebno. [...]

[...]“

Belgijsko pravo

Zakon z dne 15. decembra 1980

- 10 Naslov Ia loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers du 15 décembre 1980 (zakon z dne 15. decembra 1980 o vstopu na ozemlje, prebivanju, namestitvi in odstranitvi tujcev) (*Moniteur belge* z dne 31. decembra 1980, str. 14584) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v sporu o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon z dne 15. decembra 1980), naslovljen „Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci, Belgija]“, je razdeljen na pet poglavij.
- 11 Poglavje 1, naslovljeno „Ustanovitev in pristojnost Conseil du contentieux des étrangers [upravno sodišče za spore v zvezi s tujci]“, med drugim vključuje člen 39/2 zakona z dne 15. decembra 1980, ki določa, da lahko prosilec za mednarodno zaščito pri Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci) zoper odločbo o zavrnitvi prebivanja, ki je bila skupaj z odločbo o vrnitvi sprejeta v zvezi z njim, vložiti ničnostno tožbo, ki nima odložilnega učinka.
- 12 Poglavje 5, naslovljeno „Postopek“, v tem naslovu Ia zakona z dne 15. decembra 1980 je razdeljeno na tri oddelke. Oddelek III v zvezi z „ničnostno tožbo“ vključuje med drugim pododdelek 3, naslovljen „Upravna začasna odredba“, v katerem je člen 39/82 tega zakona, ki določa:

„1. Kadar se lahko akt upravnega organa razglasi za ničen na podlagi člena 39/2, je [Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci)] edino pristojno za odreditev odloga njegove izvršitve.

[...]

Kadar vlagatelj predlaga odlog izvršitve, se mora odločiti za izjemno nujni ali redni odlog. Niti hkrati niti zaporedoma ne more bodisi znova uporabiti tretjega pododstavka bodisi znova predlagati odloga v pravnem sredstvu iz odstavka 3, ker bi bil tak predlog nedopusten.

[...]

4. Predsednik senata ali sodnik na [Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci)], ki ga ta imenuje, v tridesetih dneh odloči o predlogu za odlog izvršitve. Če se odlog odredi, se o ničnostni tožbi odloči v štirih mesecih od izreka sodne odločbe.

Kadar je proti tujcu sprejet ukrep odstranitve ali vrnitve, ki se izvrši takoj, zlasti kadar je pridržan na določenem mestu, navedenem v členih 74/8 in 74/9, ali izročen oblastem, in tujec še ni zaprosil za odlog izvršitve po rednem postopku, lahko zaprosi za izjemno nujni odlog izvršitve tega ukrepa v roku, določenem v členu 39/57(1), tretji pododstavek.

[...]“

Loi sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers (zakon o sprejemu prosilcev za azil in nekaterih drugih kategorij tujcev)

- 13 Člen 11(1) zakona o sprejemu prosilcev za azil in nekaterih drugih kategorij tujcev z dne 12. januarja 2007 (*Moniteur belge* z dne 7. maja 2007, str. 24027) pod nekaterimi pogoji določa obvezno dodelitev prostora v sprejemnem centru za prosilce za azil. V skladu s členom 12(2) tega zakona lahko Fedasil po uradni dolžnosti spremeni kraj sprejema prosilca za azil.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 14 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari, ki ima gruzijsko državljanstvo, je 16. septembra 2020 v Belgiji vložila prošnjo za mednarodno zaščito.
- 15 Do odločitve o njeni prošnji je bila nastanjena v sprejemnem centru Rdečega križa v Rocourtu (Belgija).
- 16 Belgijski organi so nizozemskim organom poslali zahtevo za sprejem. Ta zahteva je bila sprejeta 9. oktobra 2020.
- 17 Office des étrangers (urad za tujce, Belgija) je sprejel odločbo o zavrnitvi prebivanja skupaj z odločbo o vrnitvi, o kateri je bila tožeča stranka v postopku v glavni stvari uradno obveščena 21. decembra 2020. V tej odločbi ji je bilo sporočeno, da je Kraljevina Nizozemska odgovorna za obravnavo njene zadeve ter da mora zapustiti belgijsko ozemlje in oditi na Nizozemsko.
- 18 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je 14. januarja 2021 pri Conseil du contentieux des étrangers (upravno sodišče za spore v zvezi s tujci, Belgija) vložila ničnostno tožbo zoper to odločbo o predaji.
- 19 Fedasil je z odločbo z dne 11. januarja 2021 ob upoštevanju odločbe o predaji spremenil kraj sprejema tožeče stranke v postopku v glavni stvari tako, da jo bila obvezno nameščena v posebni sprejemni center v Mouscronu (Belgija), da bi dobila pomoč pri organizaciji njene predaje v odgovorno državo članico.
- 20 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je pri Tribunal du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu, Belgija) zoper to odločbo vložila predlog za izdajo začasne odredbe.
- 21 Tribunal du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu) je z začasno odredbo z dne 15. januarja 2021, potrjeno 4. februarja 2021, začasno odredilo, da tožeča stranka v postopku v glavni stvari ostane v sprejemnem centru Rdečega križa v Rocourtu.
- 22 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je 14. januarja 2021 zoper odločbo Fedasil vložila tožbo. V podporo tej tožbi je trdila, da se nanaša na kršitev njene pravice do odločilnega pravnega sredstva zoper odločbo o zavrnitvi prebivanja.
- 23 Predložitveno sodišče navaja, da člen 27 Uredbe Dublin III prosilcu zagotavlja učinkovito pravno sredstvo zoper odločbo o zavrnitvi prebivanja in odločbo o vrnitvi.

- 24 Vseeno poudarja, da vložitev pravnega sredstva v nacionalnem pravu nima samodejnega odločilnega učinka na izvršitev odločbe o vrnitvi. Šele v okviru upravne začasne odredbe lahko prosilec zaprosi za odlog te izvršitve v izredno nujnih okoliščinah, to je v primeru takojšnje izvršitve take odločbe o vrnitvi.
- 25 Po mnenju predložitvenega sodišča je izid spora o glavni stvari odvisen od predhodne ugotovitve, ali in pod katerim pogojem ima pravno sredstvo zoper odločbo o predaji odločilni učinek. V zvezi s tem pojasnjuje, da če bi bilo treba priznati tak učinek, bi vložitev pravnega sredstva začasno preprečila predajo zadevnega prosilca v drugo državo članico, tako da bi bila njegova premestitev v poseben center za pripravo predaje prezgodnja.
- 26 Zato se sprašuje, ali je odločba o obvezni spremembi kraja sprejema, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki jo je treba po njegovem mnenju razumeti kot začetek izvršitve odločbe o predaji, v skladu s členom 27 Uredbe Dublin III.
- 27 Glede na te preudarke je Tribunal du travail de Liège (delovno sodišče v Liègeu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. Ali pravno sredstvo, ki je v nacionalnem pravu urejeno v korist prosilca za azil, ki je bil pozvan k vložitvi zahteve, da se njegova prošnja za mednarodno zaščito obravnava v drugi državi članici, in ki nima odločilnega učinka ter lahko tako naravo pridobi le v primeru odvzema prostosti zaradi takojšnje predaje, pomeni učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 27 [Uredbe Dublin III]?
2. Ali je treba učinkovito pravno sredstvo iz člena 27 Uredbe Dublin III razumeti tako, da nasprotuje le izvedbi prisilnega ukrepa predaje med obravnavo pravnega sredstva zoper naveden[o odločbo] o predaji, ali da prepoveduje katere koli pripravljalne ukrepe za odstranitev, kot je premestitev v center, ki zagotavlja izvedbo vrnitve v zvezi s prosilci za azil, ki so bili pozvani k vložitvi zahteve za obravnavanje njihove prošnje za azil v drugi evropski državi?“

Postopek pred Sodiščem

- 28 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta zadeva obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ki je določen v členu 107 Poslovnika Sodišča, ali hitrem postopku iz člena 105 tega poslovnika.
- 29 Peti senat je z odločbo z dne 16. marca 2021 na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da ne ugotovi predlogu, naj se ta zadeva obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ker pogoji glede nujnosti, določeni v členu 107 Poslovnika, niso izpolnjeni. Z odločbo z istega dne je bil zavrnjen tudi predlog, naj se ta zadeva obravnava po hitrem postopku. Nasprotno pa je predsednik Sodišča 16. marca 2021 odločil, da se navedena zadeva obravnava prednostno v skladu s členom 53(3) tega poslovnika.

Vprašanji za predhodno odločanje

- 30 Sodišče lahko na podlagi člena 99 svojega poslovnika na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom, med drugim če odgovor na vprašanje, predloženo v predhodno odločanje, ne dopušča nobenega razumnega

dvoma. Poleg tega lahko Sodišče v skladu s členom 53(2) tega poslovnika, če predlog za sprejetje predhodne odločbe očitno ni dopusten, po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

- 31 Ti določbi je treba uporabiti v tej zadevi.

Drugo vprašanje

- 32 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba preučiti najprej, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 27 Uredbe Dublin III razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica glede prosilca, ki je vložil pravno sredstvo zoper odločbo o predaji v drugo državo članico v smislu člena 26(1) te uredbe, sprejme pripravljalne ukrepe za to predajo, kot je dodelitev prostora v posebnem sprejemnem centru, v katerem nastanjene osebe prejemajo pomoč pri pripravi njihove predaje.
- 33 V skladu s členom 27(1) Uredbe Dublin III ima prosilec pravico do učinkovitega pravnega sredstva v obliki pritožbe zoper odločitve o predaji ali ponovnega dejanskega in zakonskega pregleda te odločitve pred sodiščem ali razsodiščem. Poleg tega je iz člena 27, od (3) do (6), te uredbe razvidno, da mora prosilec za azil za zagotovitev učinkovitosti tega pravnega sredstva imeti zlasti možnost sodišče ali razsodišče zaprositi, da v razumnem roku odloži izvršitev odločitve o predaji, dokler se obravnava pritožba, in da mora imeti dostop do pravne pomoči (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, točka 50).
- 34 Čeprav mora biti na podlagi tega člena 27 ob pravici do učinkovitega pravnega sredstva določena najmanj možnost, da prosilec zaprosi za odlog izvršitve odločbe o predaji, ta določba vseeno državam članicam ne nalaga obveznosti, da v svojem pravu določijo, da vložitev takega pravnega sredstva samodejno povzroči odlog izvršitve.
- 35 Iz člena 27(3)(c) Uredbe Dublin III je namreč razvidno, da je zakonodajalec Unije s tem, da je določil, da države članice zagotovijo, da ima zadevna oseba možnost sodišču predlagati, da v razumnem roku odloži izvršitev odločbe o predaji, dokler se obravnava pritožba, priznal, da države članice lahko odločijo, da vložitev pritožbe zoper odločbo o predaji sama po sebi ne zadošča za odlog predaje, ki se lahko tako opravi brez čakanja na preučitev te pritožbe, če za odlog ni bilo zaproseno ali je bil predlog za odlog zavržen (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, točka 59).
- 36 Vendar je treba poudariti, prvič, da čeprav določa pravico do učinkovitega pravnega varstva in možnost predlagati odlog izvršitve odločbe o predaji do odločitve o pritožbi, niti ta določba niti nobena druga določba Uredbe Dublin III ne prepoveduje sprejetja ukrepov, kot so ti iz postopka v glavni stvari, ki kot taki ne pomenijo začetka postopka izvršitve odločbe o predaji v smislu te uredbe.
- 37 Takih ukrepov namreč ni treba razumeti kot ukrepe za izvršitev predaje, ampak kot pripravljalne ukrepe za postopek izvršitve, ker se z njihovim izvajanjem ne doseže, da bi zadevna oseba zapustila ozemlje države članice, ki poda zahtevo. Poleg tega ne posegajo ne v prosilčevo svobodo gibanja ne v uresničevanje postopkovnih pravic, ki jih ima na podlagi Uredbe Dublin III.

- 38 Poleg tega ukrepi, kot so ti iz postopka v glavni stvari, sami po sebi niso taki, da bi vplivali na usmeritev odločbe, ki bo sprejeta v zvezi s pritožbo zoper odločbo o predaji, česar predložitveno sodišče sicer ne trdi.
- 39 Poudariti je treba tudi, da člen 29(1) Uredbe Dublin III določa, da se predaja prosilca iz države članice, ki poda zahtevo, v odgovorno državo članico izvede, „kakor hitro je to praktično izvedljivo in najkasneje v šestih mesecih po odobritvi zahteve, da bo druga država članica sprejela ali ponovno sprejela zadevno osebo ali končni odločitvi o pritožbi [...], če [...] obstaja odložilni učinek“. Taka določba pomeni, da mora biti predaja prosilca izvedena čim prej, to je takoj, ko so izpolnjeni za to določeni pravni pogoji.
- 40 Sprejetje pripravljanih ukrepov za predajo je tako očitno v skladu z določbami člena 29 Uredbe Dublin III, ker je njihov namen pripraviti predajo prosilca takoj, ko je mogoče, če se njegova pritožba zoper odločbo o predaji zavrne.
- 41 Drugič, sprejetje pripravljanih ukrepov, kot so ti iz postopka v glavni stvari, prav tako ne krši določb Direktive 2013/33, katere namen je urediti pogoje za sprejem prosilcev za azil, vključno s tistimi, ki so bili uradno obveščeni o odločbi o predaji na podlagi Uredbe Dublin III (glej v tem smislu sodbo z dne 27. septembra 2012, Cimade in GISTI, C-179/11, EU:C:2012:594, točka 50).
- 42 V zvezi s tem obveznost držav članic iz člena 18(6) Direktive 2013/33, da prosilce premestijo iz enega nastanitvenega objekta v drugega le takrat, „kadar je potrebno“, ne nasprotuje temu, da je prosilec po sprejetju odločbe o predaji nameščen v nov sprejemni center, ki zagotavlja storitve za pomoč pri tej predaji, kljub okoliščini, da je prosilec vložil pritožbo zoper to odločbo o predaji.
- 43 Državi članici, ki poda zahtevo, se namreč ne sme očitati, da šteje, da je sprememba nastanitvenega objekta prosilca potrebna zaradi spremembe njegovega upravnega položaja, povezane z odločbo o predaji, in omejitev, ki iz tega izhajajo za to državo članico.
- 44 Ob tem je treba pojasniti, da informacije, zagotovljene prosilcem, in razgovori z njimi v odprtem sprejemnem centru, v katerega so bili usmerjeni, ne morejo biti taki, da bi se z njimi lahko izvajal neupravičen pritisk na prosilce za mednarodno zaščito, da bi se odpovedali uresničevanju postopkovnih pravic, ki jih imajo na podlagi Uredbe Dublin III.
- 45 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 27 Uredbe Dublin III razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica glede prosilca, ki je vložil pravno sredstvo zoper odločbo o predaji v drugo državo članico v smislu člena 26(1) te uredbe, sprejme pripravljalne ukrepe za to predajo, kot je dodelitev prostora v posebnem sprejemnem centru, v katerem nastanjene osebe prejemajo pomoč pri pripravi njihove predaje.

Prvo vprašanje

- 46 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 27 Uredbe Dublin III razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki možnost, da prosilec zaprosi za odlog izvršitve odločbe o predaji, določa samo, če je odločba v postopku izvršitve in je prosilec izpostavljen tveganju takojšnje predaje.

- 47 Na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča je v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče načeloma dolžno odločiti, če se postavljena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije (sodba z dne 26. marca 2020, A. P. (Spremljevalni ukrepi), C-2/19, EU:C:2020:237, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 48 Iz tega sledi, da za vprašanja, ki se nanašajo na pravo Unije, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, le takrat, kadar je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nikakršne zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, kadar gre za hipotetičen problem oziroma kadar Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na postavljena vprašanja podalo koristne odgovore (sodba z dne 26. marca 2020, A. P. (Spremljevalni ukrepi), C-2/19, EU:C:2020:237, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 49 V obravnavani zadevi je na eni strani iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da mora predložitveno sodišče samo „preveriti, ali bodo osebi EV z materialno pomočjo, zagotovljeno v centru v Mouscronu, zagotovljeni enaki materialni in pravni pogoji kot pri sprejemu v drugem centru, tako da bo lahko pod enakimi pogoji uresničevala svojo pravico do učinkovitega pravnega sredstva“ zoper odločbo o predaji, o kateri je bila uradno obveščena.
- 50 Na drugi strani, kot je navedeno v točki 37 tega sklepa, ukrepi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne pomenijo ukrepov za izvršitev odločbe o predaji v smislu Uredbe Dublin III.
- 51 Iz tega sledi, da vprašanje odločilnega učinka pritožbe zoper odločbo o predaji ni upoštevno glede na spor o glavni stvari, tako da je treba ugotoviti, da zaprosena razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari.
- 52 Te ugotovitve ne ovrže sodba z dne 30. septembra 2020, CPAS de Liège (C-233/19, EU:C:2020:757), ker v obravnavani zadevi povezava med sporom o glavni stvari, ki se nanaša na namestitev prosilca v nastanitveni center, ki zagotavlja storitve pri predaji, in uporabo člena 27 Uredbe Dublin III ne obstaja. Zato za rešitev spora o glavni stvari ni potrebno, da predložitveno sodišče odloči o vprašanju učinkovitosti ničnostne tožbe, vložene pri drugem sodišču.
- 53 Glede na navedeno je treba na podlagi člena 53(2) Poslovnika ugotoviti, da prvo vprašanje očitno ni dopustno.

Stroški

- 54 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) sklenilo:

Člen 27 Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnjih za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali

oseba brez državljanstva je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica glede prosilca, ki je vložil pritožbo zoper odločbo o predaji v drugo državo članico v smislu člena 26(1) te uredbe, sprejme pripravljalne ukrepe za to predajo, kot je dodelitev prostora v posebnem sprejemnem centru, v katerem nastanjene osebe prejemajo pomoč pri pripravi njihove predaje.

Podpisi